Ч. 138. Середа 5 липня (22 червня) 1911. Рік XXI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Закінчене виборів до ради державної. — Скликане ради державної. — Рада міністрів і парляментарна програма. — Німеччина в Мароккү.

Вчера, як звістно, відбули ся вибори в 13 сільских округах Галичини всхідної о 26 мандатів і в той спосіб покінчено вибори до ради державної в цілій Австриї. Доси незвістний ще вислід виборів з більшости округів, тому подаємо лиш вісти одержані з Бюра кореспонденцийного.

Іменно доносить Бюро кореспонденцийне: Після дотеперішних вислідів (година $2^1/_2$ в ночи) імовірний вибір слідуючих послів.

Округ 56. (Коломия-Косів). Трильовский (укр. рад.), Лаврук (укр. (рад.)

Округ 58. (Городенка-Борщів). Окуневский (укр.), Стефаник (укр. рад.).

Округ 59. (Станиславів-Товмач). Е. Левицкий (укр.), Бачиньский (укр. рад.).

Округ 65. (Сокаль-Броди). Петрушевич (укр.), Марков (моск.).

Дальше подає то Бюро висліди з трех округів, де вже переведено оконечне обчислення голосів, а іменно:

Округ 64. (Львів-Городок). Голосувало 21.767. Абрагамович (поль. конс.) 9591, о. Фолис (укр.) 8558, Домбский (поль. люд.) 3608.

Вибрані: Абрагамович і Фолис.

Округ 67. (Ярослав-Чесанів). Голосувало 24.844. Козловский (поль. христ. сусп.) 12.619, Цегельский (укр.) 6999, Станчак (моск) 5226.

Вибрані: Козловский і Цегельский.

Округ 68. (Тернопіль-Збараж). Голосувало 20.971. Голубович (укр.) 12.567, Заморский (поль. нар. дем.) 7714, Остапчук (укр. соц.) 681.

Нинішна „Wiener Ztg.“ оповіщує цісарский патент скликуючий раду державну на день 17 с. р.

В суботу відбула ся перша міністерска рада під проводом бар. Ґавча. Тревала она незвичайно довго: від 10 години перед полуднем до 5 год. по полудни, з короткою перервою на обід. Присутні були всї міністри, а довгі наради вказують на те, що крім загального політичного положеня обговорено там подрібно також справи поодиноких ресортів та установлено проґраму літної сесиї парляменту.

Вчера в понеділок, президент міністрів ставив ся перед Цїсарем та предложив день 17 липня як реченець скликаня державної ради. До 8 липня Цїсар остане ся в Ляінц, відтак виїде на літний побут до Ішлю, а до Відня верне ся на день 17 с. м., щоби торжественно отворити нову палату.

Що до літної сесиї, то она буде мати тілько розмірно мало робучих днів. На всякий спосіб не протягне ся поза перші дні серпня. Правдоподібно в сесиї тій будуть полагоджені тілько вступні формальности і ті державні конечности, які мусять бути в сім реченци полагоджені. Сподівають ся, що також з боку палати не вийде в сій сесиї ніяка важнійша акция. В правительственних кругах панує надія, що президентови міністрів удасть ся переговорами з проводирями головних партий забезпечити супокійний хід літної сесиї.

Парляментарні фериї зачнуть ся в перших днях серпня.

Коли вірити пророкованям віденьскої праси, то осінна сесия парляменту буде мати за предмет незвичайно важні питаня політичного житя Австриї. До того часу має цісарский довіреник, намістник Чехії князь Туи, приготовити підклад під ческо-німецке порозуміне. Передумовою сего порозуміня, а заразом умовою вступленя ческих послів до правительственної більшости, було би запевнене правильних нарад ческому соймови. Запевнене се могли би дати тілько Німці, котрі від кількох літ обструкциєю розбивають ческий сойм.

Якби кн. Тунови удало ся се полагодити

---

4)

История одної комуни.

(З российского — І. Н. Потапенка).

(Дальше).

На ті слова ми видивили ся на Кирдягу мовчки.

— Яким способом? — спитали ми по хвили.

— Ото яким: є нас чотирох; кождий з нас заробить хоч би дві копійки. Як я нині не заробив, то ти або він заробите, або знов завтра ти не заробиш нічо, а я зароблю. Зрозуміли? Цїлий заробок до купи і всьо уважать ся спільною власностию.

— Гм!... Щож.... То було би добре, але якже то зробити?

— Дуже добре можна зробити. Вже здайте ся на мене. Комнату наймемо у дячихи на передмістю, я займу ся тим. Буде се комната з трема вікнами. Нема в ній ніяких меблів, але кпім собі з того. Кождий з нас зібє собі якесь ліжко з дощок, вистелить собі сїнник соломою і будемо щасливі як боги.... За отсю стайню платите сім рублів на місяць, а я для нас всїх найму комнату в дячихи за пять рублів. А що? Чи не ощадність? Або знов таке: всїх нас лихо возьме, бо живимо ся такою поганию, від котрої небавком зачнуть нам черева пухнути. А там у дячихи є бляха, де можна буде приладити щось. Варити будемо по черзї.... нині я, завтра ти, позавтра він — і так дальше. Однак мусимо держати ся братнього права: всї мають старати ся рівномірно о винайдене праці, а як котрий з нас знайде заробок, то віддасть его до спільної каси. Як би приміром тобі, Федьо, запропоновано удїлюване лекциї математики, котру ти слабо розумієш, то ти обовязаний відступити той заробок Ягайлонови. Як би знов Ягайлонов мав дістати лекцию грецкої мови, з огляду на те, що він математик, має зречи ся тої лекциї на користь одного з вас. Ну, а примір[о]м що-до мене.... В школах я уходив за знавця літератури, поему „Слово о полку Ігоря“ я вмів на память від початку до кінця.... Бувало таке, що всї товариші будили мене з жартів і говорили: „Кирдяга, вали четверту сторону, дванайцятий вірш“. Я розпочинаю зараз уступ, в котрім бесїда про плач Ярославни і ріжу до кінця.... Отже як би ходило о літературу, то вже моя річ. Розумієте? В такий спосіб заложимо собі комуну. Всьо спільне і нема що балакати! Спільна праця, спільне майно, однакові і рівні права для всїх. — Одним словом.... комуна. Зрозуміли?

Якже би ми не мали зрозуміти? Був се справді знаменитий проект. Наперед в чвірку лекше буде бороти ся з ворогом і навісною судьбою і чого не здужаю зробити або здобути я, то зробить другий, третий або й четвертий. По друге, заощадить ся на мешканю, а тої суми можна буде ужити на поліпшене страви. По трете, мрія про теплу їду, якої ми вже довго не знали, усміхала ся нам і просто упоїла нас. По четверте перестанемо мерзнути в мешканю, а вкінци по пяте,— що здавало ся нам найголовнійшим — ми мали творити комуну, що уходила тоді за институцию гарну, принадну і поступову в найбільшім степени. Спільність маєткова, спільність праці, рівні права, взаїмна поміч, солїдарна відвічальність! Були се слова, що електризували тоді всїх! Ах, комуна! Ми заложимо і будемо творити комуну! Я і Федя мали тоді по 20 літ неповна, Ягайлонов не був також старший від нас, отже не дивниця, що очи нам блестіли на то маґічне слово.

Ми згодили ся очевидно. Приняли з запалом предложене Кирдяги і поручили йому, щоб заняв ся орґанїзованєм будучої комуни. Кирдяга взяв ся до дїла.

Передовсїм треба було зібрати основний капітал, а се не було сполучене з трудом. Ми оба з Федею мали тоді около девять рублів. Лишили собі два рублї на поживу, а решту віддали Кирдязї. Ягайлонов здобув ся на три рублї, бо недавно дістав був від матери сім рублів, висилані що місяця на удержанє. Лишив собі тілько рубля з чотирох, які єму ще остали ся.

то він був би найправдоподібнійше президентом будучого австрийского правительства.

В марокканьській справі прийшло до несподівано звороту, з причини, що нагло і Німеччина вмішала ся у внутрішні спори Марокка. В тій справі наспіли такі телеграфічні вісти:

„Norrd. Allg. Ztg.“ доносить: Німецке правительство на просьбу німецких фірм у полудневім Марокку, вислано канонірку „Panther“ до порту Аґадір, повідомивши про се всі держави.

З Парижа доносять: Німецкий амбасадор явив ся вчера у міністра заграничних справ де Сальвеса, щоби повідомити его, що з огляду на рух, який обявив ся в околици Аґадіра і на занепокоєне тамошних німецких горожан німецке правительство рішило ся вислати там воєнний корабель, щоби в разі потреби нести їм поміч і охорону. Амбасадор додав, що сей корабель відпливе з Аґадіра з хвилею, коли там буде привернений спокій і що він має надію, що се запоряджене ні в чім не змінить взаємин між обома державами.

Француска праса обговорює спокійно висилку німецкого корабля до Аґадіру, зазначуючи, що є оно суперечне як з умовою в Альжесірас так з німецко-француским укладом з 1909 р.; зазначує також, що в околици Аґадіру не було зовсім заворушень.

Жоре замічає в „Humanite“ в статї п. з. „По Франциї Ішпанія, по Ішпанії Німеччина“, що як Франция і Ішпанія так і Німеччина заявили, що інтервенция їх є лише проминаюча; француска дипльоматия не має права сумнївати ся про щирість тої заяви. Хотяй Аґадір є дуже віддалене від ішпанської і францускої териториї, легко може прийти до дипльоматичного конфлікту. Німеччина хотіла показати, що не дасть з собою жартувати і тепер Франция має до вибору між подїлом Марокка разом з иншими державами, котрі того хотять, з новим занеханем своєї політики в Марокку, диктованої засліпленем і поворотом умови в Альжесірас.

Зачувати, що підчас оногдашної розмови німецкого амбасадора бар. Шена з міністром загр. справ де Сельв, той послідний приняв крок амбасадора з великим тактом до відомости, однак не затаїв, що публична опінія буде немило здивована. Міністер мав висказати жаль, що в той спосіб виміна гадок обох держав дізнає перешкоди. В суботу міністер де Сельв приняв пробуваючого в переїзді францускокого амбасадора в Берлинї, Камбона. І він був здивований постановою німецкого правительства, якої передтим не заповідано.

Богато часописий домагає ся висланя француского воєнного корабля до Аґадіру або Моґадора. Аґенция Гаваса зазначує, що та евентуальність мабуть не наступить, бодай не в теперішній хвилі.

Новинки.

Львів, 4 липня 1911.

— **Артилерия краєвої оборони.** Управа краєвої оборони рішила, як відомо, вивінувати краєву оборону власною артилериєю, а її орґанізацию переводить зовсім анальоґічно до орґанізациї артилерії, як в дивізиї ц. і к. піхоти. І так кожда дивізия піхоти краєвої оборони дістає одну бриґаду артилериї. Та бриґада має складати ся з одного полку канон і з одного полку гавбіц. Кождий з тих полків буде складати ся з чотирох батерий по 6 гармат. Тим способом дивізия ц. і к. піхоти і дивізиї краєвої оборони будуть мати по 48 гармат. З оружного материялу, який до того потрібний, лише пільна канона взорець 5 відповідає новочасним вимогам, між тим коли пільна гавбіца взорець 99, якою тепер вивіновані ц. і к. полки артилериї, з технїчного огляду являє ся перестарілою. Щоби вивінувати тепер нові полки гавбіц оружем, рівновартним з пільною каноною, мусять нові полки артилериї дістати також нову пільну гавбіцу. Нова гавбіца буде арматою з приладом до автоматичного відбиваня і з охоронним щитом, який дає ся здіймати і по технїчнім перерobленю не буде бояти ся порівнаня з оружним материялом иньших держав. Коли нові гавбіци, яких конструкцийна перерібка вже порішена, будуть зроблені у фабриках і коли войскова управа зажадає від парляменту гроший, потрібних на сю реформу оружя, поки-що не знати.

— **З зелізниці.** В цїли збільшеня руху туристичного курсувати буде, почавши від дня 8 липня до включно 27 серпня с. р. зі Сянок до Львова в неділї і рим. кат. сьвята надзвичайний

— Ну, мушу і я вишкробати щось по кишенях, може щось знайде ся! — сказав Кирдяга.

Зібрало ся десять рублїв готівкою, а то, що Кирдяга мав вишкробати зі своїх кишень, мало творити додаток до спільного капіталу.

— В такім разї так вже випадає, що я буду касиєром комуни — говорив Кирдяга. — Розуміє ся само собою, що буду складати вам найточнїйші рахунки.

Ми затвердили вибір Кирдяги на касиєра і в той спосіб розіграв ся перший акт внутрішного житя комуни.

Дальша наша роля в справі улаждженя мешканя обмежила ся на терпеливім дожиданю. Ми повідомили нашу господиню, що покидаємо її комнату. Хотяй ми були дуже неправильними платниками, то однак господиня почала зойкати, зітхати а навіть і плакати, бо не мала надії дістати навіть неточних у виплаті льокаторів до так поганої нори.

З Кирдягою ми бачили ся щодень в университеті. Збирали ся звичайно всі чотири в якім куті, а він здавав справу зі своєї діяльности.

— Товариші, я уґодив ся вже з дячихою. Довго ми торгували ся. Хотіла конче шість і пів рубля, бо каже: Є вас чотирох, отже менї воздуху напсуєте більше як за три рублї. А я їй на то: ти вже стара, маєш поверх сїмдесять літ, отже не повинна думати про сьвітову мамону і здирство, час вже подумати про спасе не душі. Ти особа, що належить до духовного стану, повинна давати примір честности, ну і так дальше... І щож кажете, товариші? Я зацитькав бабу. Згодила ся на чотири і пів рубля та обіцяла дати стіл і два крісла. Але опалювати, каже, будете соломою і то власноручно, бо я не маю часу. Я, каже, займаю ся випіканем сьвяченого хлїба до церкви, отже маю досить роботи. Комната є простора і порядна. Стеля трохи низька, буду мусїв схиляти лоб, але менше з тим, ви малого росту, отже не будете кривдувати.

Иншим знов разом Кирдяга уділив нам таких відомостий:

— Вчера я знайшов столяря і велїв єму зробити ліжка. Будуть се розкішні меблї! Я купив від диякона старий курник за сїмдесять копійок, з него збеть ся три ліжка а четверте знайшло ся у дячихи. Небіщик дяк спав на тім ліжку, але вдова віддала менї по знакомости ту річ до ужитку. Тесля зажадав по 25 копійок від кождого ліжка, а кажу вам, що ліжка будуть пишні!

Нарешті ми дістали радістну вістку, що льокаль для комуни є вже зовсїм готов і що можемо перенести ся до него.

Все те діяло ся при кінци січня, коли панували тріскучі морози. В нашім давнім мешканю було страшно зимно, отже ми покинули нашу ледяню з великою приємностию. Повернувши з викладів, ми разом з Федею зібрали наші манатки, що творили разом дуже скромний клунок, наняли фірманку і поїхали.

IV.

Перше враженє, яке зробило на нас нове мешканє, було не дуже приємне. Годї навіть означити почуваня, якого ми зазнали. Хотяй ми були бідаками, все таки привикли уважати за мешкальну комнату льокаль, заосмотрений в деякі конечні атрибути, що становлять немов приналежности мешканя. Приналежности ті могли бути старі і знищені, крісла могли бути діраві, комода або шафа могли стояти на трех ногах, ліжко могло бути знищене зубом часу, фіранки могли бути неконче сьвіжі і чисті, а з канапи могла навіть сторчати пружина, грозячи вбити ся в тіло сьмільчака, котрий відважить ся сідати на канапі, але все те повинно знаходити ся на своїм місци, не так до фактичного уживаня, як для заспокоєня змислу зору. Всього того не було в нашім мешканю. Комната з дуже низькою стелею, на котрій виразно, як ребра великого кістяка, виставали бальки, мала вид правильного квадрату. Три маленькі вікна з зеленкуватими шибами, сильно спітнїлими, виходили на брудне подвіре церковного дому, де проходжували ся свобідно свинї, гуси, телята і всяке домове птацтво, що належало очевидно не до бідної дячихи, але до иньших осіб з парохіяльного персоналу.

В комнатї панував сумерк. Під кождою стїною стояло щось збите із сїрожовтих, старих дощок, з яких перед тим був збудований курник диякона. Серед тої обстанови вирізняло ся будь що будь старе ліжко з подертим синником по небіщику дяку. Під одним вікном був уставлений дивовижний стіл, на котрім дялиха многі літа виробляла хлїб на потреби церкви, а котрий, яко невідповідний до того, призначено до нашого ужитку разом з двома найліпшими дерев'яними табуретами. Одним словом, що ми є сьвідками „хаосу сперед сотворення сьвіта“.

— Ну, товариші, отсе і наше нове мешкане! Досить просте, але миле правда? — сказав Кардяга.

— Алеж тут нїчого нема! — осьмілив ся зробити увагу Федя.

— То значить, як то нема? Наперед є чотири стїни, стемя і підлоги, річи конечні до забезпеченя від холоду, заметілі і непогоди, по друге піч, що удержує благодатне тепло, по третє, є також чотири ліжка.

— Прецї не може бути бесїди про спанє на тих голих деćках!

— Друже! — кликнув Кирдяга, тягнучи Федя за руку до вікна.

— Видиш то подвіре, що роїть ся від всяких сотворінь? А видиш ти там в розї того подвіря стіг житної соломи? Стіг той є власностию о. диякона, духовної і шанованої особи, котра не відмовить нам чотирох вязанок соломи, як попросимо. А отсе навіть знаменито складають ся. Почекай...

На подвірю показала ся огрядна постать диякона, одітого втеплу реверенду і високу боярску шапку.

Кирдяга вибіг до сїний а потім на подвіре, де почав просити диякона о солому. Нема сумнїву, що Кирдяга був запопадливий і вмів дати собі раду, отже дістав позволенє диякона а недавно потім церковний сторож приніс нам гору соломи.

— Ну, уладжуйте ся тепер — кликнув Кирдяга.

При его помочи ми наклали соломи на дошки, прикрили її простиралами та уладили собі леговиска.

— А я не потребую робити собі леговиска — сказав Кирдяги. Небіщик дяк спав 25 літ на отсїм ліжку, дячиха уважає ту річ за реліквію, але менї лише, по старій знакомости, позволила спати на тім ліжку.

— Деж ми подїємо наші плащі і инше біле?

— Як то де? Також питанє! Дістанемо зараз цьвяхи і порозвішуємо всьо на стїнах.

(Дальше буде).

поїзд особовий ч. 2120 відїзд зі Сянок о год. 6·15 вечером, приїзд до Львова о годині 11·40 в ночи.

Подрібний розклад їзди того поїзду особового буде поданий до відомости осібним оповіщенем.

Рівночасно запроваджує ся знижені білети поворотні I, II і III кляси, важні лише до поїзда ч. 2111/2121 (відїзд зі Львова о год. 6·35 рано) і ч. 2120 (відїзд зі Сянок о год. 6·15 вечером).

Білети сі буде видавати ся так у Львові як також на всїх стациях на шляху Львів-Сянки, до всїх стаций на тім шляху положених.

Иншим особам на ті білети їхати не вільно а до инших поїздів суть неважні. Всякі леґітимациї управняючі до знижених цін їзди не мають примінення при закупні білетів поворотних.

— Студентка убийницею. В одній реставрациї в Берлинї росийска студентка Хая Ґалевич застрілила росийского студента Кисилева. За причину подала, що Киселев довів еї до нещастя.

— Дрібні вісти. В Станиславові засуджено на 14 місяців тяжкої вязниці кацraля місцевої поліциї Миколу Голиньского за обманьства яких допускав ся на дївчатах, навязуючи з ними любовні зносини та видурюючи від них гроші. — В Йорданові застрілив ся Ад. Адамович, актор провінционального театру, що приїхав до того міста. — Чернівцях розпочав ся страйк пекарских помічників, котрим роботодавці признали 20 прц. підвисшеня платні, однак відкинули домагане 10 годинного дня праці. — В Монахові помер директор двірскої опери Фелїкс Мотль.

— Смерть від грому. Ві второк м. т. навістила Ярослав буря з громами, сполучена з сильною зливою, що наробила великої шкоди на полях. Буря заскочила антикаря Якова Вишатицкого, що вертав з відвідин із сусїдного села Павлосева. Вражений громом упав трупом на місци. Пса, що був з ним грім роздер на двоє.

— „Карпатия“, товариство взаїмних обезпечень на житє і ренти в Чернівцях, уконституовало ся на перших загальних зборах, які відбули ся дня 1 липня с р. в льокалях товаства в Чернівцях при ул. Кохановского ч. 12 о годинї 5 по полудни. Почетним президентом вибрано Єго Ексцеленцию Митрополита Андрея Шептицкого. До управи пп. професора університету дра Стефана Смаль-Стоцкого, заступника маршалка краєвого і посла до державної ради і посла до сойму краєвого, президента Земельного Банку Гіпотечного у Львові дра Теофіля Дембіцкого, дідича і адвоката в Коломиї, судового радника і члена галицкого Виділу краєвого Івана Кивелюка у Цьвові, директора Краєвого Союза кредитового у Львові Костя Паньковского, радника митрополичої консисториї у Львові і катехита реальної школи о. Теодозия Лежогубского, лікаря і властителя реальности дра Константина Клима в Чернівцях, надрадника суду, властителя реальности і адвоката в Чернівцях Володимира Ясеницкого, ц. к. радника правительственного професора і властителя реальности Єротея Пігуляка, члена буковиньского виділу краєвого в Чернівцях, ц. к. краєвого інспектора шкільного, властителя реальности, посла до сойму і члена Виділу краєвого Омеляна Поповича, університетского професора і властителя реальности в Чернівцях о. Дениса Єреміїва, посла до ради державної і до сойму, властителя реальности в Чернівцях Антона Лукашевича, ц. к. радника судового, посла до ради державної і до сойму краєвого властителя реальности в Чернівцях Ілю Семаку. До надзираючої ради вибрано: директора Руської Щадниці і адвоката дра Теофіля Кормоша, пароха в Прилипчу о. Юрия Калинюка, посла до сойму краєвого адвоката дра Теодора Галїпа, начальника відділу товариства „Днїстер“ у Львові Ярослава Колтунюка, начальника відділу „Селяньской Каси“ в Чернівцях Остапа Луцкого.

— Катастрофа з самоїздом. В Альвернї, хшанівского повіта став ся оногди в полудне нещасливий випадок. Самоїздом їхало трех мужчин. Наслідком удареня о камінь, експлодував збірник бензини і один з їдучих пасажирів, інжинїр Буґельский з Осьвенціма, погиб на місци, розбивши собі голову. Другий подорожний, др. Шлянк, адвокатский конципієнт з Осьвенціма, син тамошного лікаря, зазнав заломаня черепа і потрясеня мозку. Шофер, комісар староства Кубіцкий зломив руку та ногу. Обох в непритомнім стані привезено на клїнїку в Кракові. — З Кракова доносять, що комісаря Кубіцкого і дра Шлянка дасть ся удержати при житю. Причиною катастрофи було те, що по правій стороні воза тріс пневматик. Наслідком того віз перехилив ся на право на похилім гостинци. Інж. Буґельский скрутив тоді нагло на ліво. По тім звороті на ліво віз вискочив до гори, перевернув ся і станув знов на колесах, розторощивши голову Буґельского, ранячи Шлянка і відкинувши на право Кубіцкого.

Телеґрами.

ВіденЬ 4 липня. Corr. Wilhelm **доносить:** Цїсар приймив вчера крім бар. Ґавча також першого маршалка Двора бар. Монтенуово і міністра війни ґен. Шенайха. Вчера порішено остаточно час виїзду Цїсаря. Цїсар в суботу дня 8 с. м. виїде до Ішлю. Зміну ту в проґрамі зроблено длятого, позаяк Цїсар ще в сїм тиждни хоче уділити кількох авдиенций, між иншими архикнязеви Каролеви Франц Йосифови, котрий нинї приїде до Відня і зложить Цїсареви лично подяку за дозвіл на подруже з княжною Зитою Бурбоньскою.

Білград 4 липня. Король поручив утворене нового кабінету президентови палати Николичеви. Николич застеріг собі час до надуманя, бо хоче насамперед порозуміти ся з провідниками радикальних партий.

Париж 4 липня. Президент Фалїєр і міністер справ заграничних де Сельф виїхали до Голяндиї.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1911 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2^{22}**, 5^{50}, 7^{30}, **9**, 10^{15}, **1^{30}**, **2**, 5·48, 7^{15}†) **8·25**, 9^{50}.

†) з Мшани від 15/6 до 30/9 включно що дня.

З Підволочиск: 7·20, 11·55, **2·10**, 5·40, 10^{10}†), 10^{30}.

†) з Красного.

З Черновець: **12^{05}**, 5^{45}†), 8·05, 10·25*), **2^{05}**, **5·52**, **6^{26}**, 9^{34}

*) із Станиславова. †) з Коломиї.

З Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19 §), 11·00.

§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і р. кат. сьвята.

З Самбора: 8·00, 9·58, 1·40, 9·00.

З Сокаля: 7·33, 1·26, 8·00.

З Яворова: 8·15, 4·30.

З Підгаєць: 11·15, 10·20.

З Стоянова: 10·04, 6·30.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·35, **1·55**, 5·16, 10·13, 9·52†)

†) З Красного.

З Підгаєць: 7·26*), 10·54, 6·24*), **9·57**, **12·00**§)

***) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.**

Зі Стоянова: 9·42, 6·11.

На Личаків:

З Підгаєць: 7·10*), 10·38, 6·08*), **9·41**, **11·44**§).

***) З Винник. §) З Винник в суботу і неділю.**

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·35**, 3·40, **8·22**, 8·45, **2·30**§), **2·45**, 3·50*), 5·46†), 6·05, **7·00**, 7·30, 11·10.

*) до Ряшева, §) від $^{1}/_{6}$ до $^{15}/_{9}$ включно щоденЬ, †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·15, 10·40, 2·35†), **2·18**, 8·46, 11·13.

†) до Красного.

До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·15**, **9·37**, **2·20**, **3·05***), 6·29†), 10·48.

*) до Станиславова, †) до Коломиї.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02§), 1·45, 6·50, **11·25**.

§) Від $^{18}/_{6}$ до $^{10}/_{9}$ включно лиш в неділї і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·35, 9·05, 3·40, 10·40.

До Сокаля: 7·35, 2·28, 7·49, 11·35*).

*) до Рави рускої (лиш в неділї).

До Яворова: 8·20, 6^{00}.

До Підгаєць: 5·58, 6·16.

До Стоянова: 7·50, 5·20.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·30, 11·00, 2·52†), **2·33**, 9·09, 11·33.

†) До Красного.

До Підгаєць: 6·12, 1·30*) 6·30, 10·40§)

***) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю**

До Стоянова: 8·12, 5·38.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 1·49*), 6·51, 10·59§)

***) До Винник. §) До Винник в суботу і неділю.**

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

З друкарні В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).